

[Albrechtsen]

kan være fuldstændig enig i, men med den principielle begrundelse kunne man ikke støtte det konkrete fremskridt, der var foreslået. Jeg håber ikke, at det er noget tilsvarende, der ligger bag, at hr. Stinus ikke svarer i dag. Jeg håber, hr. Stinus vil gå op, inden denne debat er slut, og give en klar melding, således at ministeren ved, hvad han har at rette sig efter i NATO. Det håber jeg meget på.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Ønsker statsministeren ordet? Nej. Så går vi til anden omgang.

Svend Auken (S):

Jeg tror, vi er mange, der har siddet og glædet os til at høre, hvad statsministeren egentlig havde på hjerte oven på en lang diskussion, hvor der er faldet mange knubbede og – synes jeg – med rette knubbede ord om den økonomiske politik, den sociale politik, som regeringen står for. Statsministeren mener altså ikke, at det er stedet, lejligheden, her i selve folketingsalen at give udtryk for, hvad der er regeringens opfattelse. Det noterer vi os. Vi er glade for, at statsministeren er til stede, så han i hvert fald har hørt, hvad der er blevet sagt, men noget egentligt svar på de mange indlæg får vi altså ikke.

Derfor skal jeg her i anden omgang alene koncentrere mig om den dagsorden, som personer, der tilsammen formentlig repræsenterer et flertal her i salen, ønsker at folketingset skal stemme om om et øjeblik.

Der tales i dagsordenen om nødvendigheden af videreførelse af en stram indkomst- og udgiftspolitik. Alle ved, at der ikke føres indkomstpolitik i dette land, der føres alene ensidig lønpolitik, men lad det hvile.

Dernæst tales der om, at der skal ske reformer i de kommende år, og det første, der skal reformeres, er indkomstskatten. Jeg har før gjort nogle bemærkninger om det radikale venstre og en indkomstskattereform, men jeg vil gerne spørge forslagsstillerne, hvordan tidsplanen for denne indkomstskattereform ser ud, om det er noget, der skal vedtages i næste samling med ikrafttræden pr. 1. januar 1986. Jeg vil også gerne spørge, om udgangspunktet for de forhandlinger, der skal føres, er den redegørelse, som skatteministeren har

givet folketingset, og som et flertal jo for længst har taget afstand fra.

Det næste punkt vedrørende denne storstillede reformpolitik, der lægges op til ifølge dagsordenen, er dagpengesystemet. Regeringen er ikke alt for klar i sine formuleringer, og den radikale ordfører har heller ikke været særlig klar i sine formuleringer, og derfor tvinges vi til at spørge, om det er rigtigt, når man i offentligheden har antaget, at det, den reform skal gå ud på, er med udgangspunkt i det nu nedfrosne niveau at opbygge en fælles sats på socialt kriterium for alle arbejdsløse med en overbygning betalt af folk selv på rent forsikringsmæssig basis.

Når der i regeringens forskellige tilkendegivelser siges, at man ikke skal spare yderligere penge, ligger der så deri, at der heller ikke skal bruges flere penge eksempelvis til at sikre en regulering af satserne? Jeg påpegede i mit første indlæg i dag, at der er sket en forringelse for de arbejdsløse og for efterlønsmodtagerne med op til 20 pct. fra efteråret 1982 frem til april 1984.

Det tredje spørgsmål vedrører forskning og udvikling, noget, vi er meget optaget af, men som bekendt har det ikke været socialdemokratiet muligt på det teknologiske område at drive regeringen til klare meldinger om de vigtigste teknologiske opgaver, vort samfund står over for. Og hvad angår forskning, er det jo meget godt, at man har nogle forskningsprofessorater – om jeg så må sige nogle eliteforskere – men hvis det, der samtidig sker på vore universiteter og vore læreanstalter, er, at man på grund af de almindelige nedskæringer får en stadig forringelse af forskningsrekrutteringsgrundlaget, er der jo ikke meget vundet ved det.

Endelig for det fjerde: når der omtales videre- og efteruddannelse, som jeg nu forstår at det radikale venstre vil gennemføre sammen med regeringspartierne, hvad ligger der så i det? Det har været en af denne samlings store skuffelser, at det radikale venstre end ikke har villet være med til i konkret udformet udgave at gennemføre sit eget forslag på dette område.

Jeg er ked af at sige det, men så vidt jeg kan bedømme det, er der intet positivt perspektiv i de reformer, der her lægges op til, efter de tilkendegivelser, vi hidtil har fået. Men jeg venter selvfølgelig svar på mine